

EXPUNERE DE MOTIVE

I. MOTIVUL ADOPTĂRII ACTULUI NORMATIV

Prezenta propunere legislativă, intitulată „*Lege privind protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor*”, înscrie necesitatea imperioasă de a institui un cadru juridic coerent și eficient pentru apărarea patrimoniului public și a activelor strategice ale statului român. Actul normativ propus răspunde unor deziderate sociale prezente și de perspectivă, pornind de la insuficiențele grave ale legislației în vigoare și de la imperativele impuse de dinamica economică contemporană.

Experiența acumulată atât la nivel intern cât și pe plan internațional demonstrează că întreprinderile publice, în particular cele care funcționează în domeniile esențiale ale economiei, sunt susceptibile unor preluări ostile care amenință nu doar continuitatea lor economică, ci și interesele vitale ale comunității. Absența unui regim specific de protecție a condus în mod repetat la situații în care control asupra acestor entități a trecut în mâini care nu țineau seama de interesul public, de obligațiile contractuale față de salariat ori de responsabilitatea socială. Legislația internă în vigoare nu dispune de mecanisme preventive și coercitive suficient de robuste pentru a se opune unor asemenea proceduri, în vreme ce legislația internațională și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului impun statelor respectarea unor standarde minime în ceea ce privește apărarea proprietății publice și asigurarea continuității serviciilor de interes public.

Propunerea legislativă se fundamentează pe trei piloni strategici esențiali. În primul rând, instituirea unui drept de preempțiune în favoarea Statului român și, după caz, a unităților administrativ-teritoriale, care permite statului să dobândească controlul asupra unei întreprinderi publice sau a unor active strategice aflate în proces de transferare către terți, în condiții transparente și cu costuri previzibile. În al doilea rând, mecanismul de protecție se completează cu obligația de notificare, care asigură că statul este informat anterior despre orice intenție de transfer a controlului. În al treilea rând, propunerea instituie un sistem de reglementare a transferurilor către terți cu cetățenie sau naționalitate străină atunci când aceștia doresc să preia control

asupra unor întreprinderi care funcționează în domenii esențiale ale economiei, impunând ca asemenea transferuri să beneficieze de acordul Guvernului.

Soluțiile propuse sunt temeinic fundamentate și iau în considerare în mod deliberat interesul social, politica legislativă a statului român, necesitatea armonizării cu ansamblul reglementărilor interne și externe, precum și cu jurisprudența pertinentă a organismelor internaționale. Instrumentul legislativ propus nu reprezintă o chestiune fără precedent ci, din contra, se inspiră din practici consolidate la nivel european și mondial, unde statele au considerat întotdeauna dreptul de preemțiune și reglementarea transferurilor în domenii strategice ca instrumente normale și acceptate de drept internațional.

II. IMPACTUL SOCIOECONOMIC

Evaluarea preliminară a impactului socioeconomic al propunerii legislative demonstrează că măsurile propuse vor produce efecte pozitive semnificative asupra mediului macroeconomic, asupra mediului de afaceri, asupra dimensiunilor sociale și asupra mediului înconjurător.

Pe plan macroeconomic, instituirea unui regim de protecție pentru întreprinderile publice în domenii esențiale va contribui la stabilizarea acestor entități și va reduce volatilitatea care ar putea surveni din preluări ostile. Efectele asupra stabilității macroeconomice sunt directe și semnificative, îndeosebi considerând că numeroase dintre aceste entități sunt actori majori în sectoare-cheie ale economiei românești. Protecția împotriva preluărilor ostile va permite acestor entități să se concentreze pe obiectivele lor economice pe termen lung, fără a trebui să se apere constant împotriva scenariilor de preluare ostilă.

În privința mediului de afaceri și a efectelor asupra competitivității, propunerea legislativă nu instituie bariere protecționiste care să împiedice dezvoltarea acestuia, ci doar instituie reguli clare și transparente pentru accesul la sectoare strategice ale economiei. Pentru companiile și investitorii legitimi care operează conform dreptului, legislația propusă nu introduce impedimente semnificative. Pe de altă parte, pentru acei actori care ar dori să opereze în mod coercitiv și fără respectarea regulilor stabilite, prezenta legislație instituie constrângeri justificate și proporționale. În context internațional, astfel de mecanisme sunt considerate ca normale și nu sunt caracterizate ca neconvenționale sau protecționiste, ci ca expresie a dreptului suveran al unui stat de a-și apăra patrimoniul strategic.

Din perspectiva impactului social, propunerea legislativă are efecte pozitive directe asupra milioane de cetățeni care sunt salariați ai acestor întreprinderi sau care depind de serviciile pe care acestea le prestează. Instituirea de bariere împotriva preluărilor ostile contribuie la protecția locurilor de muncă în aceste entități, îndeosebi în contextul în care preluări ostile sunt adesea urmate de restructurări masive, concedieri și deteriorarea condițiilor de muncă. De asemenea, asigurarea continuității economice a acestor entități constituie o garanție pentru continuitatea serviciilor de interes public de care depinde populația, așa cum sunt serviciile de transport public, furnizarea energiei, prestarea serviciilor de sănătate în instituții publice și altele asemenea.

Pe plan ambiental, instituirea unei stabilități mai mari a întreprinderilor publice în domenii esențiale are efecte benefice indirecte, îndeosebi pentru acele entități care sunt active în sectoarele energiei, transportului și alte domenii cu impact ambiental semnificativ. Preluările ostile adesea aduc cu ele presiune pentru obținerea de profit pe termen scurt și tendințe de reducere a cheltuielilor. Stabilitatea și controlul public asupra acestor entități permit o mai bună echilibrare între obiectivele economice și responsabilitatea față de cetățeni.

III. IMPACTUL FINANCIAR ASUPRA BUGETULUI GENERAL CONSOLIDAT

Evaluarea impactului financiar al propunerii legislative asupra bugetului general consolidat trebuie să ia în considerare atât costurile pe termen scurt cât și beneficiile și costurile pe termen lung, considerate pe o perioadă de cinci ani.

Pe termen scurt, pentru anul curent și următorii doi ani, nu se anticipează costuri bugetare directe semnificative din implementarea propunerii legislative. Mecanismul de exercitare a dreptului de preemțiune nu generează costuri administrative de nesuportat, îndeosebi considerând că exercitarea acestui drept este condiționată de o situație concretă de transfer a controlului. Cheltuielile administrative pentru monitorizare și gestionarea procedurilor de preemțiune vor fi absorbite de cadrul organizațional existent, în particular de Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului. În cazuri în care statul dorește să-și exercite efectiv dreptul de preemțiune și să dobândească controlul asupra unei entități, costurile respective vor fi finanțate din resursele specifice alocate acestei autorități sau din instrumente dedicate de finanțare, cum sunt obligațiunile convertibile sau cele tradiționale.

Articolul 9 al propunerii legislative instituie mecanisme de finanțare dedicate pentru susținerea întreprinderilor publice în cazuri de dificultate. Statul și unitățile administrativ-teritoriale vor putea acorda împrumuturi convertibile în acțiuni sau în părți sociale, cu dobânzi care nu vor putea depăși cu mai mult de 1,5 puncte procentuale dobânda de referință a Băncii Naționale a României. Finanțarea acestor împrumuturi va putea proveni din emisiunea de obligațiuni dedicate, care vor fi listate la bursă și oferite, în principal, populației pentru subscriere. Această formă de finanțare are calitatea de a nu genera o sarcină directă asupra bugetului de stat, ci de a mobiliza resurse din piața de capital și din rândul investitorilor privați, ceea ce din punct de vedere al impactului fiscal este foarte favorabil.

Pe termen lung, pe o perioadă de cinci ani, beneficiile financiare ale propunerii legislative sunt semnificative. Stabilizarea și protecția întreprinderilor publice va duce la o creștere a eficienței acestora, la o mai bună gestionare a resurselor și la o producție mai ridicată de valoare adăugată. Pentru statul român, ca acționar, beneficiile se vor concretiza în dividende mai mari și în valoare mai înaltă a participației sale în aceste entități. De asemenea, stabilitatea acestor entități va reduce riscurile de criză sistemică care ar putea necesita intervenții de salvare din partea statului, cum s-a întâmplat în alte contexte istorice.

Prin mecanismul de obligațiuni convertibile, se vor mobiliza resurse private de la populație și investitori, ceea ce va diminua presiunea asupra bugetului public. În cazuri în care este necesară finanțarea de urgență pentru prevenirea insolvenței sau pentru restructurare, costurile vor fi suportate din resurse dedicate și gestionate în mod eficient, cu perspective realiste de recuperare pe termen mediu și lung.

IV. IMPACTUL ASUPRA SISTEMULUI JURIDIC

Evaluarea impactului propunerii legislative asupra sistemului juridic în vigoare demonstrează că noua reglementare este în întregime compatibilă cu legislația unională și cu normele internaționale relevante, și nu generează conflicte semnificative cu legislația internă existentă.

În privința compatibilității cu legislația Uniunii Europene, propunerea legislativă nu contravine principiilor fundamentale ale pieței interne. Articolul 7 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene stabilește că orice discriminare în baza naționalității este interzisă. Cu toate acestea, jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene a consacrat constant dreptul statelor membre de a aplica restricții

proporționale și justificate pe motive de ordin public, de securitate publică și de interes economic important. Instituirea dreptului de preemțiune beneficiază de o jurisprudență consolidată în Europa și este considerat ca o manifestare legitimă a suveranității statului. Multe state europene aplică restricții similare pe transferurile de control în domenii strategice, și jurisprudența Curții de Justiție a recunoscut consistent validitatea unor asemenea măsuri, sub rezerva proporționalității și a transparenței.

În ceea ce privește implicațiile asupra legislației interne, propunerea legislativă se articulează ușor cu principalele acte normative în materie de guvernanță corporativă și proprietate publică. Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernanța corporativă a întreprinderilor publice furnizează cadrul general de definiție și de reglementare a acestora, iar propunerea legislativă nu modifică definiția întreprinderilor publice, ci doar instituie mecanisme speciale de protecție în cazul transferului controlului. Codul civil, în particular instituția dreptului de preemțiune reglementată în articolele 1733-1740, furnizează un cadru juridic general în care se înscriu dispozițiile propunerii legislative. Integrarea noilor norme cu legislația existentă este organică și nu necesită modificări masive ale actelor normative în vigoare.

Propunerea legislativă corespunde, de asemenea, standardelor internaționale în materie de protecție a proprietății și de drept de ingerință economică a statului. Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stabilește dreptul la proprietate, admite explicit că dreptul de proprietate poate fi reglementat prin legi care garantează interes public. Jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului a recunoscut că restricții asupra transferurilor de proprietate în domenii de interes public sunt justificate și proporționale. În aceeași manieră, dispozițiile Constituției României, articolul 136, permit statului să desfășoare activități economice și să instituie o economie mixtă, ceea ce înseamnă că rolul statului în protejarea și gestionarea patrimoniului public este constituțional.

V. CONSULTĂRI DERULATE ÎN VEDEREA ELABORĂRII PROPUNERII LEGISLATIVE

În vederea elaborării și fundamentării acestei propuneri legislative, au fost derulate consultări cu un spectru larg de actori interesați și de specialiști în domeniile relevante.

Recomandările principale primite în urma acestor consultări s-au focusat pe necesitatea unei definiții clare și precise a termenilor utilizați în legislație, în particular a noțiunilor de preluare ostilă și de control. De asemenea, specialiștii au menționat importanța de a finanța mecanismele de protecție prin surse diverse și de a evita o sarcină exagerată asupra bugetului statului. S-a recomandat, de asemenea, ca mecanismele de preemțiune să fie exercitate de o autoritate cu capacitate instituțională și cu independență suficientă, ceea ce a determinat atribuirea acestei responsabilități Autorității pentru Administrarea Activelor Statului, instituție deja investită cu responsabilități de guvernanță corporativă.

Recomandări importante s-au referit de asemenea la necesitatea de a menține transparența și publicitatea procedurilor de exercitare a dreptului de preemțiune, pentru a evita ca mecanismul să fie utilizat în scopuri neloiale sau pentru favorizări nepermise. Din acest motiv, propunerea legislativă instituie obligații clare de notificare și instituie termene ferme pentru exercitarea dreptului de preemțiune.

VI. ACTIVITĂȚI DE INFORMARE PUBLICĂ

Elaborarea și implementarea propunerii legislative va fi însoțite de activități de informare publică ample, destinate să asigure o înțelegere corectă a scopurilor și mecanismelor instituției de noile reguli. Autoritățile responsabile vor publica materiale informative care să explice în limbaj accesibil rolul și funcțiile dreptului de preemțiune, procedurile de notificare și exercitare a acestui drept, precum și impactul așteptat al legislației asupra economiei și asupra întreprinderilor publice.

Activitățile de comunicare se vor concentra și pe transparență: vor fi publicate periodic rapoarte privind utilizarea mecanismelor instituite prin prezenta lege, statistici privind cazurile în care dreptul de preemțiune a fost exercitat, și informații privind dezvoltarea întreprinderilor publice în urma implementării legislației. Aceste rapoarte vor fi disponibile publicului și vor servi ca instrument de monitorizare a eficacității măsurilor propuse.

VII. MĂSURI DE IMPLEMENTARE - MODIFICĂRI INSTITUȚIONALE ȘI FUNCȚIONALE

Implementarea propunerii legislative va necesita o serie de măsuri instituționale și funcționale la nivelul administrației publice centrale și locale, destinate să asigure aplicarea corectă și eficientă a noilor norme.

La nivel de administrație centrală, Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului va trebui să-și consolideze capacitatea de monitorizare a transferurilor de control asupra întreprinderilor publice și să instituie proceduri clare pentru exercitarea dreptului de preemțiune. Aceasta va putea necesita crearea unor structuri dedicate în cadrul acestei autorități, cu personal cu competență în evaluare economică, analiză juridică și gestionare de procese. Vor fi necesare de asemenea revizuri ale regulamentelor interne și procedurilor de lucru pentru a se acomoda noile responsabilități.

Propunerea legislativă instituie de asemenea o obligație pentru Ministerul Finanțelor să gestioneze emisiunea de obligațiuni destinate finanțării împrumuturilor convertibile acordate întreprinderilor publice. Aceasta va necesita o colaborare strânsă între Ministerul Finanțelor, Banca Națională a României și bursele de valori, pentru a asigura ca aceste obligațiuni sunt listate și sunt accesibile publicului. Vor fi necesare, de asemenea, revizuri ale cadrului normativ în materie de efecte bugetare și de gestionare a datoriei publice.

Pe termen mediu, va fi necesară o evaluare periodică a impactului legislației, realizată în baza datelor concrete referitoare la utilizarea mecanismelor instituite. Această evaluare va permite ajustarea regulilor dacă se dovedește că sunt necesare și va contribui la optimizarea permanentă a cadrului juridic.

INIȚIATOR:

Senator AUR Stelea Niculina .

Senator AUR Vlahu Nicolae .

LISTA
 Susținătorilor propunerii legislative – Lege privind protecția întreprinderilor publice
 românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	PETRIȘOR PEIU	AUR	
2.	POTOCĂ VĂLĂDĂ	AUR	
3.	BORCEAN EORIO	AUR	
4.	PETE GEORGE COSA	AUR	
5.	VASILE MARIAN	AUR	
6.	ROMAN MARIUS-VALENTIN	AUR	
7.	LAVRIC ȘTEIN	AUR	
8.	STOICA CIPRIAN TITI	A.U.R.	
9.	VLĂHU NICOLAE	AUR	
10.	IACOB C. CIPRIAN	A.U.R.	
11.	ATELĂA NICOLINA	AUR	
12.	SANDU M. IONUȚ	AUR	
13.	PAUCEAN FERNANDES LUMINIȚA	AUR	

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative – Lege privind protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
14	Paraseca Teodor	AUR	
15	Vlasu Vasile	AUR	
16	Andrei Galan	AUR	
17	Silgeanu Octavian	AUR	
18	Span Dumitru	AUR	
19	Dumitrescu Cristina - Gabriella	AUR	
20	Gheorghe Chertif	AUR	
21	Constantinescu Rodica	AUR	
22	Geamoneanu Stefan	AUR	
24	Sipos Eugen - Cristian	AUR	
25	Stefanescu Daniela	AUR	
26.	Ploescu Laurentiu	AUR	

LISTA

Suținătorilor propunerii legislative – Lege privind protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
1.	SIMION GEORGĂ NICOLAE	AUR	
2.	VĂRSAN CIPRIAN NICOLAE	AUR	
3.	COLEȘA ILIE ALIN	AUR	
4.	Vulpoi Dorinel	AUR	
5.	Constantinescu Andreea	AUR	
6.	POPESCU ANTONIO GABI	AUR	
7.	MIHĂESCU MUGUR	AUR	
8.	Bozok J. Juri	ACR	
9.	GURLOI SILVIU - OCTAVIAN	AUR	
10.	Luceanu Florin PUȘCĂȘU	AUR	
11.	Costel MAGOS	ACR	
12.	SORCĂ MUNCĂCIU	AUR	
13.	IAGAN MONICA	AUR	

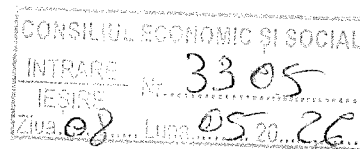
LISTA

Suținătorilor propunerii legislative – Lege privind protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
14.	BORDIAN ALEXANDRU	AUR	
15.	NEGOESCU MIHAI-BOGDAN	AUR	
16.	CIPRIAN PARASCULU	AUR	
17.	CIORHOCI KAMIZL-CITĂLIN	AUR	
18.	BANȘAN TIBERIU CAVARIU	AUR	
19.	CAUN GABRIEL MATEES	AUR	
20.	BANU GEORGELE	AUR	
21.	ORNOAGA SILVIU	AUR	
22.	TILEA PETRU	AUR	
23.	BANEA NELU VALENTIN	AUR	
24.	TUȘCAȘU PETRE	AUR	
25.	LOVIN RAMONA	AUR	
26.	POSCOB COSMIN TEODOR	AUR	

LISTA
Sustinătorilor propunerii legislative – Lege privind protecția întreprinderilor publice
românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor

Nr.	Numele și prenumele	Grupul parlamentar	Semnătura
27.	IANĂȘĂ DAN	AUR	
28.	MUSĂȚI LUCIAN	AUR	
29.	GHEORGHE IONEL	AUR	
30.	VADIM-TUDOR LIDIA	AUR	
31.	Imescu Ionela	AUR	
32.	OSNID CORNEA	AUR	
33.	Nalera Oltescu	AUR	
34.	ANDREI GOȘĂ	AUR	
35.	Bruynseels Ramona	AUR	
36.	Emache Diana	AUR	
37.	POPVICI FLORIN CORNEL	AUR	
38.	PASCARIU MIHAI-COSMIN	AUR	
39.	GHEORGHE MIHAI CLAUDIU	AUR	

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile și pentru asigurarea continuității lor

Parlamentul României adoptă prezenta lege

Art. 1. - (1) Prezenta lege se aplică întreprinderilor publice, astfel cum sunt definite la art. 2 pct. 2 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 109/2011 privind guvernarea corporativă a întreprinderilor publice, respectiv, regiilor autonome, companiilor și societăților naționale, societăților la care statul sau autoritățile publice locale sunt acționari unici, majoritari sau semnificativi, precum și societăților la care entitățile mai sus enunțate sunt acționari unici, majoritari sau semnificativi.

(2) Prezenta lege se aplică și băncilor, precum și societăților de asigurare la care statul deține controlul acționarial sau o participație semnificativă.

Art. 2. - (1) Scopul prezentei legi este protecția întreprinderilor publice românești împotriva preluărilor ostile. De asemenea, prezenta lege este menită a asigura continuitatea economică a acestor întreprinderi publice.

(2) Există preluare ostilă, în sensul prezentei legi, când transferul controlului întreprinderilor publice românești se efectuează către un terț fără acordul acționarului

unic sau majoritar, al administratorilor și al reprezentanților salariaților. Sunt forme de preluare ostilă și acordurile sau convențiile care simulează o cedare amiabilă a controlului către un terț.

(3) Controlul societății înseamnă, în sensul prezentei legi:

(a) deținerea majorității drepturilor de vot în adunările generale ale acționarilor sau ale asociaților;

(b) dreptul de veto asupra modificării actelor constitutive ale societății;

(c) dreptul de a numi și revoca majoritatea membrilor în conducerea executivă a întreprinderii publice.

Art. 3. - (1) Se instituie în favoarea Statului român un drept de preempțiune privind cedarea controlului asupra întreprinderilor publice, precum și asupra fostelor întreprinderi publice, între timp privatizate.

(2) Dreptul de preempțiune al Statului român privește și transferul dreptului de proprietate asupra activelor individual determinate care fac parte din infrastructura critică națională, cesiunea fondului de comerț și transferul ansamblurilor sau subansamblurilor de active aflate în stare de funcționare care aparțin întreprinderilor publice sau fostelor întreprinderi publice, între timp privatizate.

(3) Dreptul de preempțiune se aplică atât în cazul vânzării, cât și în cazul schimbului, al dării în plată sau al împrumutului convertibil în acțiuni sau în părți sociale.

(4) Tranzacția cu terțul, în oricare dintre formele prevăzute la art. 3 alin. (1)-(3), este considerată încheiată sub condiția rezolutorie a refuzului titularului dreptului de preempțiune de a-și exercita dreptul în termen. În cazul în care titularul dreptului de preempțiune optează pentru perfectarea tranzacției, iar nu pentru desființarea acesteia ca urmare a îndeplinirii condiției rezolutorii, se aplică dispozițiile art. 1733 din Codul civil, conform cărora titularul dreptului de preempțiune se subrogă în drepturile terțului, preluând poziția contractuală a acestuia.

(5) În condițiile prezentei legi, majorarea capitalului social prin noi aporturi în numerar sau în natură ale unui terț, precum și fuziunea sau divizarea care determină diluarea participației acționarilor sau a asociaților inițiali la capitalul social al societăților rezultante sunt permise numai dacă sunt utilizate ca metode de restructurare, prevenție a insolvenței sau reorganizare judiciară, menite a asigura continuitatea întreprinderii publice.

(6) Dreptul de preempțiune prevăzut la art. 3 alin. (1)-(2) nu se aplică societăților aflate în procedura de restructurare sau de prevenție a insolvenței ori în procedura de insolvență.

(7) Dreptul de preempțiune prevăzut la art. 3 alin. (1)-(2) nu se aplică valorilor mobiliare tranzacționate pe piața de capital.

Art. 4. - Dacă întreprinderile publice sunt de interes local, se instituie în mod corespunzător un drept de preempțiune în favoarea unităților administrative-teritoriale, în condițiile art. 3.

Art. 5. - (1) Statul român își exercită dreptul de preempțiune prin Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului – AAAS.

(2) Autoritățile unităților administrativ-teritoriale își exercită dreptul de preempțiune prin reprezentanții lor legali.

Art. 6. - (1) Titularul controlului asupra societăților prevăzute la art. 1, care intenționează să îl cedeze unui terț sau, după caz, societatea care intenționează să transfere unui terț fondul de comerț sau activele prevăzute la art. 3 alin. (2), sunt obligați să notifice de îndată preemptorului cuprinsul ofertei terțului, a promisiunii de contractare sau a contractului încheiat cu un terț. Notificarea poate fi făcută și de acesta din urmă.

(2) Notificarea va cuprinde numele și prenumele înstrăinătorului, descrierea drepturilor de control asupra societății sau activelor ori a fondului de comerț ce urmează a fi înstrăinat, sarcinile care le grevează, termenii și condițiile transferului, precum și orice alte elemente de identificare a obiectului transferului către terț.

(3) Dreptul de a dobândi controlul asupra societății sau activele ori fondul de comerț se exercită printr-un acord scris al titularului dreptului de preempțiune, însoțit de consemnarea prețului la dispoziția înstrăinătorului.

(4) Dreptul de preempțiune se exercită în termen de cel mult 45 de zile calendaristice, termen care curge de la comunicarea către titularul dreptului de preempțiune a notificării prevăzute la alin. (1)-(2).

Art. 7. - (1) Prin exercitarea preempțiunii, contractul se consideră încheiat între titularul dreptului de preempțiune și înstrăinător în condițiile cuprinse în contractul încheiat cu terțul. După caz, oferta terțului, promisiunea de contractare sau contractul cu terțul se desființează retroactiv.

(2) Clauzele contractului încheiat cu terțul având drept scop să împiedice exercitarea dreptului de preempțiune nu produc efecte față de titularul dreptului de preempțiune.

Art. 8. - (1) În cazul întreprinderilor care funcționează în domenii esențiale ale economiei, transferul către terți cu cetățenie sau naționalitate străină poate fi efectuat doar cu acordul Guvernului, chiar și în situația în care Statul român nu și-a exercitat dreptul de preempțiune prevăzut la art. 3.

(2) Domeniile esențiale ale economiei sunt: transportul aerian și feroviar, transportul rutier de marfă, producția, transportul și distribuția de energie electrică, gaze și energie termică, agricultura, industria alimentară, resursele naturale, metalurgia, industria materialelor de construcție, producția și distribuția de medicamente și echipamente medicale, activitatea bancară și de asigurări, precum și activitățile desfășurate de întreprinderile publice care gestionează infrastructuri critice naționale astfel cum acestea sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 98/2010 privind identificarea, desemnarea și protecția infrastructurilor critice.

(3) În caz de refuz al acordului de transfer, titularul întreprinderii poate obține împrumuturi guvernamentale sau facilități de garantare a unor împrumuturi, în scopul asigurării continuității întreprinderii. Împrumuturile și facilitățile de garantare pot fi acordate atât pentru capital de lucru, cât și pentru investiții de dezvoltare, precum și pentru mentenanța și înnoirea activelor circulante, în special, utilajele și tehnologia.

Art. 9. - (1) Statul român, în cazul întreprinderilor de interes național, precum și unitățile administrative-teritoriale, în cazul întreprinderilor de interes local, pot acorda societăților prevăzute la art. 1 împrumuturi convertibile în acțiuni sau în părți sociale, conversia putând antrena și preluarea controlului asupra întreprinderii.

(2) Dobânzile și celelalte costuri ale împrumuturilor acordate conform art. 9 alin.(1) nu vor putea depăși cu mai mult de 1,5 puncte procentuale dobânda de referință a BNR. În vederea finanțării acestor împrumuturi se vor putea emite obligațiuni dedicate acestei finanțări, care vor fi listate la bursa și oferite, în principal, populației, în vederea subscrierii. Asemenea obligațiuni vor putea fi achiziționate și de fondurile de pensii publice administrate privat, precum și de bănci sau alți investitori sofisticăți, dar numai în limita unui procent de 20% din fiecare emisiune de obligațiuni dedicate finanțării întreprinderilor publice.

(3) Pentru finanțarea prevăzută de art. 8 alin. (3), se vor putea emite obligațiuni convertibile în acțiuni destinate populației. Conversia va putea fi efectuată exclusiv de către cetățenii români deținători ai obligațiunilor, pe baza acordului sau a cererii lor exprese.

Art. 10. - Simularea prin diverse instrumente juridice sau contabile a unor situații sau evenimente în derulare de natură a înlătura aplicabilitatea prezentei legi în vederea ocolirii condițiilor de aplicare a criteriilor prevăzute la art. 1 este inopozabilă titularilor dreptului de preempțiune.

Art. 11. - Prezenta lege intră în vigoare în termen de 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

Președintele Senatului

Președintele Camerei Deputaților